

Mi lehetett az oka annak, hogy a 18. századi Magyarországon a korabeli tudományos élet legfontosabb nyelve (még mindig) a latin volt? Hogyan, milyen formákban és fórumokon használták? Miért lehetett termékeny médiuma a korabeli tudományos hálózatoknak és tudásközvetítésnek? Kapocs a magyar és a nemzetközi tudományos élet között? Ezek a kérdések ihlették és mozgatják a jelen kötet egészét. A kötet első fele az irodalom és művészet korabeli teóriáját, az esztétika éppen ekkor formálódó tudományát helyezi a vizsgálat középpontjába annak első magyarországi professzora, Szerdahelyi György Alajos életművének vizsgálatával, mely éppen a latinitásának köszönhetően kap helyet egyszerre a magyarországi felsőoktatásban, a nemzetközi tudományos életben és a magyar írók művészetéről folytatott diskurzusában. A kötet második fele azt vizsgálja, hogy a latinitás a 18. század végének magyarországi kultúrájában hogyan jelenik meg a tudásközvetítés számos színterén. Ilyen a külföldi tudósokkal folytatott kapcsolattartás, a magyarországi kulturális szerveződések, tudós levelezések hordozóközege, a latin nyelvű folyóiratok. A záró esettanulmányok pedig bemutatják, egy latin nyelvű teoretikus kézikönyv tudásanyaga és tudomány szemlélete hogyan épül be a korabeli magyar kultúrába. A kulturális be-, illetve átépülés e modelljei arra is felhívják a figyelmet, hogy a magyar irodalom értelmezése mennyivel szegényebb, szűkösebb, ha lefosztjuk róla a latinitás tágas perspektívát adó horizontját.

2600 Ft

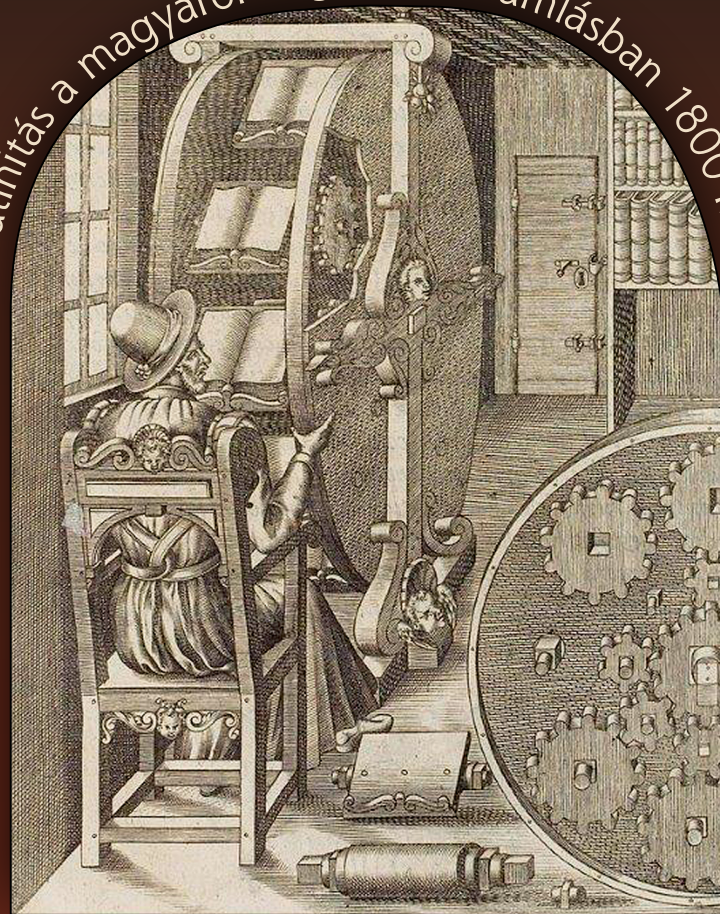
BALOGH PIROSKA

TEÓRIA ÉS MEDIALITÁS

BALOGH PIROSKA

TEÓRIA ÉS MEDIALITÁS

A latinitás a magyarországi tudásáramlásban 1800 körül

Irodalomtörténeti füzetek Argumentum

Mi lehetett az oka annak, hogy a 18. századi Magyarországon a korabeli tudományos élet legfontosabb nyelve (még mindig) a latin volt? Hogyan, milyen formákban és fórumokon használták? Miért lehetett termékeny médiuma a korabeli tudományos hálózatoknak és tudásközvetítésnek? Kapocs a magyar és a nemzetközi tudományos élet között? Ezek a kérdések ihlették és mozgatják a jelen kötet egészét. A kötet első fele az irodalom és művészet korabeli teóriáját, az esztétika éppen ekkor formálódó tudományát helyezi a vizsgálat középpontjába annak első magyarországi professzora, Szerdahelyi György Alajos életművének vizsgálatával, mely éppen a latinitásának köszönhetően kap helyet egyszerre a magyarországi felsőoktatásban, a nemzetközi tudományos életben és a magyar írók művészetéről folytatott diskurzusában. A kötet második fele azt vizsgálja, hogy a latinitás a 18. század végének magyarországi kultúrájában hogyan jelenik meg a tudásközvetítés számos színterén. Ilyen a külföldi tudósokkal folytatott kapcsolattartás, a magyarországi kulturális szerveződések, tudós levelezések hordozóközege, a latin nyelvű folyóiratok. A záró esettanulmányok pedig bemutatják, egy latin nyelvű teoretikus kézikönyv tudásanyaga és tudomány szemlélete hogyan épül be a korabeli magyar kultúrába. A kulturális be-, illetve átépülés e modelljei arra is felhívják a figyelmet, hogy a magyar irodalom értelmezése mennyivel szegényebb, szűkösebb, ha lefosztjuk róla a latinitás tágas perspektívát adó horizontját.

ISBN 978-963-446-732-8

9 789634 467328

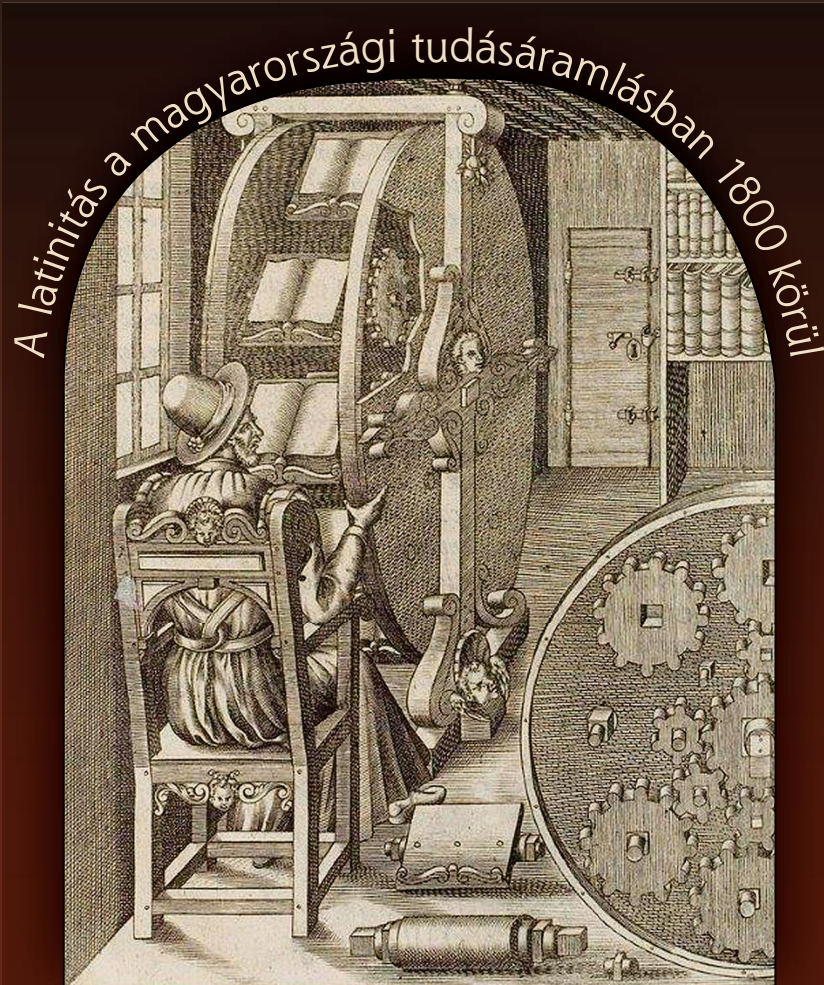
2600 Ft

BALOGH PIROSKA

TEÓRIA ÉS MEDIALITÁS

BALOGH PIROSKA

TEÓRIA ÉS MEDIALITÁS

Irodalomtörténeti füzetek Argumentum